

Bureau Energieprojecten
Inspraakpunt Windpark Wieringermeer
Postbus 248
2250 AE Voorschoten

Zienswijze Windpark Wieringermeer

Slootdorp, 14 januari 2015

Geachte heer, mevrouw,

Nu binnen de provinciale taakstelling van 685,5 MW als onderdeel van de 6000 MW die in de Structuurvisie Windenergie op Land is opgenomen, een groot deel is toegewezen aan het Windplan / Windpark Wieringermeer en voor dit project meerdere ontwerpbesluiten zijn geconcipeerd, wil ik met deze zienswijze een aantal kanttekeningen plaatsen bij de gepubliceerde documenten.

- Allereerst stel ik vast dat de voor 2023 opgenomen taakstelling van 14% duurzame energie (DE) onderdeel is van de voor 2050 geformuleerde doelstelling waarin de bijdrage van DE moet toenemen tot zo mogelijk 100 %. Hoewel voor de periode na 2023 nog geen concrete plannen bestaan, zal m.i. het maatschappelijk draagvlak beslissend zijn voor de realiseerbaarheid.
- Tevens stel ik vast dat deze 6000 MW gevoegd bij het offshore te plaatsen vermogen in 2023 een bijdrage van slechts enkele procenten levert aan het totale nationale energie-gebruik, een bijdrage die volstrekt onvoldoende is om de CO₂-emissie substantieel te reduceren. En die emissie wordt als belangrijke en beïnvloedbare oorzaak gezien van de opwarming van de aarde. Naast een maximale inzet op energiebesparing zullen andere vormen van DE gestimuleerd moeten worden, waarbij zon en water veelbelovende energiebronnen zijn

De bijdrage van Noord-Holland van 685,5 MW wordt voor het grootste deel in Wieringermeer gerealiseerd, een logische keuze gezien de bevolkingsdichtheid en het windregime, maar ook een keuze die veel inwoners raakt en die daarom gepaard moet gaan met compenserende maatregelen.

Na een gedegen voorbereiding werd begin 2011 het synthesesmodel Boogspant (**Windplan Wieringermeer koppeldocument versie 3.0, 11 februari 2011**) als resultaat van de visievorming en onderbouwing voor de Structuurvisie Windplan Wieringermeer gepresenteerd en als voorkeurs-alternatief in het m.e.r. en de passende beoordeling getoetst.

Nog in datzelfde jaar werd dit model Boogspant van veel van zijn kwaliteiten beroofd en gewijzigd in een plan dat de basis werd voor de huidige ontwerpbesluiten.

Een inferieur plan omdat werd gecapituleerd voor het belang van een in het WCW georganiseerde kleine groep agrariërs, het herstructureringsuitgangspunt: "1 nieuwe voor 2 oude turbines", werd verlaten en voor de turbines werd gekozen voor een vermogensklasse waarmee een optimaal gebruik van de ruimte werd uitgesloten.

Als toelichting vindt u hieronder een berekening van het ruimtebeslag per MW op basis van de schatting van het verhardingsoppervlak voor het Windpark Wieringermeer.

In bijlage 5 van het **Pondera Rapport** zijn voor een tweetal turbines de benodigde oppervlakten berekend.

1. Enercon E-126: Vermogen 7,5 MW; Ashoogte: 135 m. Rotordiameter: 127 m.

Voor 73 turbines + poldermolen = 74 turbines is een verhard oppervlak van 322.225 m² nodig.

Deze 74 turbines met een totaal vermogen van 555 MW vragen dus per MW, 581 m² verhard oppervlak.

Excl. de poldermolen ontstaat met een onderlinge afstand van 5 x de rotordiameter voor 73 turbines een lijnlengte van $72 \times 5 \times 127 = 45,7$ km. Per MW opgesteld vermogen is een lengte van 83,5 m. nodig.

2. Vestas V 112: Vermogen 3,3 MW; Ashoogte: 119 m. Rotordiameter: 112 m.
Voor 89 turbines + poldermolen = 90 turbines van dit type is een verhard oppervlak van 364.825 m² nodig.
Deze 90 turbines met een totaal vermogen van 297 MW vragen per MW, 1228 m² verhard oppervlak.

Excl. de poldermolen ontstaat voor 89 turbines een lijnlengte van $88 \times 5 \times 112 = 49,3$ km.
Voor deze turbine is per MW opgesteld vermogen een lengte van 167,8 m. nodig

Hoewel de verharde oppervlakte en de totale lijnlengte voor de verschillende turbines van dezelfde orde zijn, verschilt het ruimtegebruik per MW opgesteld vermogen aanzienlijk !

In de ontwerpbesluiten is de Enercon E 126-turbine verder geen onderwerp meer.
Mijns inziens niet terecht omdat in 2011/12 in Wieringermeer ten noorden van Medemblik door een consortium van private investeerders een E 126-turbine is gerealiseerd.
Omdat in dit consortium de bankwereld royaal vertegenwoordigd is, is de verwachting gerechtvaardigd dat turbines van deze vermogensklasse financieel rendabel te exploiteren zijn.
Met E 126-turbines kan het zelfde vermogen bereikt worden met de helft van het aantal turbines of kan met hetzelfde aantal turbines het dubbele vermogen worden opgesteld.
Met het verlenen van een vergunning voor de plaatsing van de E 126-turbine werd door het bevoegd gezag bij velen de verwachting gewekt dat deze turbine de standaard voor het Windplan zou worden.

Minder turbines = minder aantasting van het landschap = minder weerstand van omwonenden.

En tweede aspect is de overlast die door omwonenden zal worden ervaren.
In het model Boogspant ontbraken m.u.v. het ECN-park, dubbele lijnopstellingen.
In de thans voorliggende plannen zijn lijnopstellingen op een zodanige afstand van de woonkernen Middenmeer en Slootdorp geprojecteerd dat voor deze kernen een $L_{den} > 37$ dB(A) berekend is.
Het Windpark zal leiden tot een toename van het geluidsniveau in de gehele Wieringermeer, een toename die niet alleen een structurele afname van de leefbaarheid en een vermindering van het woongenot maar ook een waardedaling van het onroerend goed in de polder tot gevolg zal hebben.
Omdat de opwekking van DE met publiek geld gesubsidieerd wordt, moeten de lusten en de lasten evenredig verdeeld worden waarbij een grootmoedige compensatie als spiegelbeeld van de SDE+-subsidie verwacht mag worden.

Curieus en niet-realistisch zijn de wettelijke normen die voor geluid en slagschaduw zijn vastgesteld.
Een jaargemiddelde voor overlast is niet bruikbaar. Zo kan acute gehoorschade ontstaan door een incidentele geluidspiek van meer dan 140 dB en is ook voor de blootstelling van mensen aan giftige stoffen en extreme temperaturen het jaargemiddelde totaal misplaatst.
De criteria "geluid op gevel" en "slagschaduw op ramen" doen geen recht aan de woonsituatie in Wieringermeer waarin bijna alle woningen een erf hebben. In de USA is het gebruik van het erf opgenomen in de normen waarbij de overlast op de erfgrans wordt gemeten.
Het berekenen van de te verwachten overlast van geluid en slagschaduw kan slechts betrouwbare resultaten opleveren als de rekenmodellen voldoende gevalideerd zijn.
Daarom moet meting en registratie van geluid en slagschaduw onlosmakelijk verbonden zijn aan de inzet van windturbines.

Overigens zijn de voor slagschaduw gebruikte normen waarbij de eventuele schaduw van een turbine op een grotere afstand dan twalf maal de rotordiameter wordt verwaarloosd en een schaduw bij een zonnestand lager dan vijf graden als niet-hinderlijk wordt beoordeeld, volstrekt arbitrair en negeren ze ten onrechte de ashoogte van de turbine.
Zo ontstaat voor de varianten 2a en 2b bij een verschillende ashoogte, dezelfde schaduwafstand.

Meer realistisch is het gebruik van de tijphoogte (= ashoogte + halve rotordiameter) die voor variant 1: 174 m. voor variant 2a: 200 m. en voor variant 2b: 180 m. bedraagt.

In plaats van de in de bijlagen voor de verschillende varianten opgenomen afstand leidt toepassing van de "12x-norm" op de tijphoogte tot een afstand van 2,09 km voor variant 1; 2,40 km voor variant 2a en 2,16 km voor variant 2b.

Ook de beoordeling van de hinder met de "5 graden-norm", moet op de tijphoogte worden gebaseerd.

De aandacht die flora en fauna in de bijlagen krijgen, staat in schril contrast tot de aandacht voor de belangen van omwonenden.

De historische ontwikkeling van het windpark overziend kan slechts geconcludeerd worden dat de belangen van de bevolking steeds meer ondergeschikt werden aan de belangen van de turbine-eigenaren, in de volksmond de profiteurs van de SDE+-subsidiepot.

Ook de inzet van mitigerende maatregelen ter beperking van de overlast van de huidige turbines hebben de omwonenden niet het vertrouwen gegeven dat deze maatregelen in het toekomstige windpark veel soelaas zullen bieden.

Tot slot nog enkele kanttekeningen bij meer secundaire onderdelen van het Windplan.

De verplaatsing van het zweefvliegveld naar het stiltegebied in het noorden van de polder betekent met de windturbines niet alleen een verdere aantasting van de kwaliteiten van dat gebied maar ook een signaal dat voor de rijksoverheid de bescherming van natuurwaarden ondergeschikt is aan economische belangen, een variant op het geluid dat ook uit het recent uitgelekte concept-rapport van de OVV over de gaswinning in de provincie Groningen klonk.

Het voornemen om binnen het Windpark een poldermolen te plaatsen, kan niet echt serieus worden genomen nu steeds meer inwoners voor zonnepanelen kiezen en de voorkeurslocatie ten noorden van de kern Wieringerwerf veel bezwaren ontmoet. Bovendien past een solitaire turbine niet in de kaders van de provincie Noord-Holland waarin slechts ruimte is voor lijnopstellingen van tenminste 4 turbines.

Indien wordt volhard in een 1 op 1 vervanging van de aanwezige solitaire turbines door nieuwe turbines worden de in het WCW georganiseerde agrariërs, eigenaar van een nieuwe turbine binnen het Windpark Wieringermeer.

In die opzet is een dubbeldraaiperiode van de aanwezige en de nieuwe turbine onaanvaardbaar, zeker nu door deze agrariërs vergunning is gevraagd de aanwezige solitaire turbine door een gelijkwaardige solitaire turbine te vervangen.

Het toestaan van een dubbeldraaiperiode resulteert in een niet efficiënt gebruik van SDE+-subsidie !

Resumerend acht ik de ontwikkeling van windenergie in het perspectief van 2050 een heilloze weg en beoordeel ik het stimuleren van energiebesparing en het gebruik van zonne-energie en getijden-energie als meer toekomstbestendig.

Een keuze voor hernieuwbare energie impliceert een keuze voor decentrale opwekking, die geheel andere eisen stelt aan de infrastructuur en het gebruik van energie, aspecten die in het huidige overheidsbeleid onvoldoende aandacht krijgen.

Voor het Windplan Wieringermeer acht ik het noodzakelijk om bij de inrichting van het gebied enerzijds de beschikbare middelen efficiënt in te zetten, de beschikbare ruimte optimaal te benutten, de belangen goed af te wegen en het onmisbare maatschappelijke draagvlak te koesteren en door maatwerk te versterken. Met deze zienswijze hoop ik aan dit inzicht een bijdrage geleverd te hebben.

In afwachting van uw reactie en bereid deze zienswijze, indien nodig toe te lichten, verblijf ik,

Hoogachtend,

A. Voogt

Dr. Harm Smeengestraat 56
1774 AC Slootdorp
Tel. 0227 581242
Email voogt.a@gmail.com